

/Levél dr. Áder Jánosnak, a Fidesz parlamenti frakcióvezetőjének/ 2005. november 10.

-----Ursprungligt meddelande-----

Från: Tóth Károly Antal <tothkaroly@telia.com>

Till: janos.ader@parlament.hu <janos.ader@parlament.hu>

Datum: den 10 november 2005 13:47

Ämne: közbiztonság

Tisztelt Frakcióvezető Úr!

Szerintem ideje lenne, hogy a csatolmányban leírt eset(ek) ügyében a Fidesz meginterpellálja *nagyszerű* belügyminiszter asszonyunkat.

Lehet, hogy Önök nem rokonszenveznek majd a forrással, ahonnan az anyagot vettem. De végül is a tények a fontosak.

Üdvözlettel

Tóth Károly Antal

/Csatolmány: A Nyugati téri aluljáróban.doc/

A Nyugati téri aluljáróban

<http://blog.tomcatpolo.hu/>

2005.11.06., vasárnap

tomcat

blog

A tegnapelőtti blogban meglehetősen futólag számoltam be arról, hogyan gyilkolták meg kis híján Loydit a (...) cigányok.

(...)

Barátnőmmel és két barátommal a Nyugati mellett, a Patkó sörözőben beszélgettünk, majd éjfél körül indultunk bulizni a Bahnhof-ba, ami a pályaudvar másik oldalán van. Időközben barátnőm valami csajtól kapott, félreérthető SMS-en megsértődött, bevágta a néma durcát, amire útközben valahol a Nyugati aluljáróban ráuntam, és közöltem, hogy akkor én elmegyek haza. Elköszöntem tőle és a két havertól, majd elindultam fölfelé a lépcsőn. Mire fölértem, már csöngött is a mobilom, haverom hívott, hogy ne legyek már ilyen, beszéljük inkább meg, és menjek bulizni, stb. Végül is elindultam visszafelé. Leértem a lépcsőn, indultam keresztül az aluljárón. Ők valahol a legvégén, a lépcsők aljánál jártak már, míg én az aluljáró közepén elhaladtam egy kb. 15 fős cigánybanda mellett. Azok elkezdtek méregetni, majd kötekedni kezdtek. Először a szokásos "mit nézel köcsög, gyere ide szétbaszlak" kategóriájú beszólogatások mentek, aztán elkezdtek keménykedni. Én hátranéztem, mire hárman-négyen utánam eredtek. Egyikük ledobta a dzsekijét és kést vett elő. Haverjaim látták, hogy balhé van, egyből indultak vissza, hogy mellém álljanak, mégse legyek teljesen egyedül 15 cigánnyal szemben. Amelyik először megindult, újból fenyegetőzött valamit, de ekkor már az egész banda jött felém. Éreztem, hogy itt most kurva nagy balhé lesz, elkerülni már nem

tudom, úgyhogy gondoltam, ideje kicsit kiegyenlíteni az erőviszonyokat. Engedéllyel tartott fegyver elő, csőre húztam, és közöltem, hogy nem akarok balhét, úgyhogy ne jöjjenek közelebb. Hátra arc, és felejtük el egymást. Először megijedtek talán, vagy legalábbis megtorpantak, gondolom, nincsenek hozzászokva, hogy akibe belekötnek, fegyvert fogjon rájuk. Valóban nem akartam balhét, így elkezdtem hátrálni, közben rájuk tartva a fegyvert. Barátaim látták, hogy ez már nem egy hétköznapi balhé, amikor meglátták a pisztolyt a kezemben, érezték, hogy itt ők már nem sokat nyomnak a latban, vagy vissza tudom tartani őket és lelépünk, vagy nem, de akkor végünk. Barátnőmnek közben sikerült elmenekülnie, így hárman maradtunk. Hirtelen megint felbátorodtak a cigányok, látván, hogy tényleg nem akarok löni, újra megindultak felénk. Azt hitték nem merek löni, a legnagyobb hangú - mint később megtudtam, a neve Puporka Richárd - folyamatosan óbégatott:

- Na mi van, geci, há' ilyen kemény csávó vagy, há' lójé' le, gyere, lójé' le, te köcsög, szétbasszuk a fejedet is, te buzi, ide, ide lójé' bazmeg! - és hasonlók.

Ekkor már tudtam, hogy pusztá fenyegetéssel nem tudom megállítani őket. Már vagy harminc métert hátráltam, ők meg követtek, próbáltak cigánymódra körbevenni. Utoljára szóltam, hogy álljanak meg, mire az egyik, aki a legközelebb volt, hirtelen felém rontott. Abban a pillanatban lőttem. A csávó kb. két métert repült, összeesett. Ebben a pillanatban az egész banda egyszerre rontott nekem. Kettőt még sikerült leszednem, de kiürült a tár. Eldobtam a pisztolyt, és próbáltam még védeni magam. Az egyiket még sikerült alaposan megrúgni, de többre már nem volt lehetőségem, csak azt éreztem, hogy nincs már alattam a lábam. A földre kerültem, tudtam, hogy esélytelen már a küzdelem. A fejemet próbáltam védeni, mint a képeken is látszik, nem túl sok sikerrel.

A földön fekve kb nyolcan rugdostak össze, többször fejbe illetve bordán rúgtak, vascsővel ütöttek, lényegében ahol értek. Ez szerencsére nem tartott sokáig, csak amíg barátaim oda nem értek, ők szedték le rólam a cigányokat. A rugdosás közben kicsúszott a farzsebemből a szolgálati igazolványom, és a fényképes felülettel, jelvényvel fölfelé nyitva esett a földre. Ekkor hirtelen meghátráltak a romák, elkezdtek óbégatni, hogy "Rendőrr vagy te geci? Há' mocskos zсарu vagy te köcsög?" Míg a saját sérültjeikre figyeltek, én föltápáskodtam, közben ketten újra nekem támadtak, de két barátom közénk állt, és elkezdtek rángatni, hogy addig tűnjünk el innen, amíg lehet. A pillanatnyi esélyt kihasználva megléptünk az aluljáróból. A pályaudvar mögé érve próbáltuk felfogni, hogy mi is történt, de tudtuk, hogy ezek pillanatokon belül itt lesznek fönt, és akkor nekünk végünk van.

Épp akkor fordult be a sarkon egy rendőrautó, azt hittük, hozzánk jön. De nem. Elmentek mellettünk. Mondtam a srácoknak, nem tudom mi lesz, de bármi legyen is, én szólok a rendőröknek, mielőtt még ezek fölérnek. El is indultam a járőr kocsi felé, ami közben alaposan eltávolodott tőlünk. De már nem volt időm elérni, jöttek fölfelé a cigányok. Kurva sokan! Na, mondom, itt most végünk van, itt döglünk meg mindhárman... Odaálltam haverjaim mellé, most már jöjjön, aminek jönnie kell. 10-15 cigánnyal szemben nem sok esélyünk van, de legalább felvesszük a kesztyűt. Vártuk, hogy nekünk jönnék. És nem! Megálltak. Nem értettük mi van, amikor egyszerre kilépett közülük és elindult felénk három férfi. Az lepett meg, hogy ezeket még lent nem láttam, nem is cigányok voltak. Kiderült, hogy civil ruhás rendőrök, akik épp erre jártak. Hallották a lövéseket, és azért rohantak oda. Megkezdődött az intézkedés, előkerült a járőrautó, megjöttek az akciósok is, a banda és közénk álltak, a civil ruhások pedig elkezdték kérdegetni, hogy mi is történt tulajdonképpen. Mi próbáltuk elmondani a történeteket. Amikor megkérdezték, hogy hol a fegyverem, mondtam, hogy nem

tudom, amikor kiürült, a földre dobtam, azóta nem láttam, nem tudom hová lett. Ezt csak az hallotta, akivel beszélgettem, akik a bandára figyeltek, nem.

Egyszer csak rohant föl az aluljáróból két cigány, akik addig még lent voltak, és az egyiknek ott a kezében a pisztolyom! A rendőrök nem tudták, hogy milyen fegyver az, kié, töltve van-e, stb, egyszerre kaptak mind a fegyverek után, csőre rántották, és üvöltöttek a cigányra, hogy azonnal dobja el. Na, az persze megijedt, hogy ezek menten lelövik, el is dobta a pisztolyt nagy méltatlankodva. Rohantak oda a rendőrök, hogy elfogják őket, mire az egyik, már lefogott haverjuk egyszerre a köztünk álló rendőröknek rontott, alig tudták lefogni. Ekkor mondták a zsaruk, hogy így nem igazán tudjuk tisztázni a helyzetet, úgyhogy majd bent, az őrsön folytatjuk. Minket az egyik irányba, a bandát a másik irányba vezették el, majd a Nyugati rendőrőrsön lettünk előállítva. Mi hárman, a 15 cigányból pedig érdekes módon csak ketten... A nyomozók megkérdezték a Westend biztonsági őreit is, akik alig ötven méterre voltak, hogy mit láttak, mire azok elmondták, hogy semmit, csak valami durrogást hallottak, de nem is figyeltek rá.

Bent kikérdeztek minket, hogy mi is történt az aluljáróban. Felvették az adatokat, majd közölték, hogy hívnak hozzám egy mentőt, mert meg kell nézetni a fejemet, elég szarul nézek ki. Hamarosan meg is jött. Engem bilincsbe verve, vezetősíjjon, rendőri kísérettel vittek be a Balesetibe, ahol megcsinálták a vizsgálatokat, leápolták az arcomat, megröntgenezték a fejemet, aztán megállapították, hogy élek... Az orvosok elmondták, hogy nagyon szerencsés vagyok, mert már több fiataalt hoztak be hozzájuk, akiket ez a banda megtámadott, egyikük például hetekig lebegett élet és halál között az intenzív osztályon, úgy összeszurkálták. Végül megállapították, hogy nagyon súlyos bajom nincsen, de a jobb szemem látóidege megsérült, és ez valószínűleg örök életemre így marad. Ha még egyszer megütik ezt a szemem, meg is vakulhatok.

Barátaimat már hajnalban kiengedték, őket tanúként hallgatták ki, engem pedig gyanúsítottként, rabszállítóval, megbilincselve vittek be a VI. kerületi kapitányságra, ahol csoportosan elkövetett garázdaság, testi sértés és fegyverrel való visszaélés megalapozott gyanújával vettek előzetes letartóztatásba. A cigányok ellen pusztán garázdaság gyanúja miatt indul eljárás, még könnyű testi sértés miatt sem, ugyanis a szétrúgott arcomra, bevérzett szememre közölték, hogy 8 napon belül gyógyuló sérülés... Csoportosan elkövetett gyilkossági kísérlet? Ugyan...

Az éjszaka további részét az előállítóban töltöttem, egy széken ülve, bár a rendőrök mind baromi rendesek voltak, miután megtudták mi történt, egy emberként álltak ki mellettem. Sajnos ők nem sokat tehettek az érdekemben, de jó volt tudni, hogy legalább hisznek nekünk. Másnap 10 óra körül került sor a kihallgatásra.

Vallomástételemet követően rabosításra vittek, tenyér- és ujjlenyomatot vettek, majd fényképes nyilvántartásba kerültem rabszámmal a nyakamban, mint valami köztörvényes bűnöző. Ezt követően aláírták velem a jegyzőkönyvet és a lefoglalási határozatot, miszerint tudomásul veszem, hogy a vizsgálati időszakra a fegyveremet és a helyszínelés során az aluljáróban talált töltényhüvelyeket bizonyítékként lefoglalják, és szinte mellékesen jegyezték meg, hogy mivel gyanúsított vagyok, az ügyben, az adataimat "sajnos" nem tudják zártan kezelni. Így a nevenemtől kezdve a címemen át az összes adatomhoz hozzáférhetnek az ügy többi szereplői, és azok ügyvédjei. Vagyis magyarán menjek haza nyugodtan fegyver nélkül,

és bízzak benne, hogy álmomban nem vágják át a torkomat, de csak azért mert az "ritkán fordul elő."

Végül, miután mindenem túl voltunk, 24 órás előzetes letartóztatás után kiengedtek, érdekes módon egyszerre a két letartóztatott cigánnyal, akiket már a kapitányság előtt várt a fél banda, akiket azóta sem tudom, miért nem állítottak elő velünk együtt. Még időben jeleztem a rendőröknek, hogy egyáltalán semmi garanciát nem látok rá, hogy ha egyszerre engednek ki minket a két kapun, nem fog megisméltódni az egész a rendőrség előtt is, úgyhogy végül kaptam magam mellé egy rendőrt, aki kikísért az épületből, hátha így nem lesz balhé. Ennyit tudtak tenni a béke érdekében, köszönjük. A 15 fős banda, amely ránk támadt, azóta is szabadlábban van, ott dekkolnak a Nyugati aluljáróban, és nyilván továbbra sem fogják vissza magukat, pedig a rendőrök elmondása alapján lopástól a testi sértésen át a rablásig minden miatt voltak már előállítva. De hát ez Magyarország, ahol nem ők a bűnözők, hanem én és a barátaim, akiknek volt pofájuk megvédeni magukat 15 cigánnyal szemben. Az ügy érdekessége, hogy a cigányok kihallgatásuk során említettek azt hazudták, hogy ők a sértettek, akikre én ok nélkül fegyverrel rájuk támadtam, miközben azt kiabáltam, hogy "meghaltok bűdös cigányok". Így az ügyet a továbbiakban rasszista indokkal elkövetett fegyveres támadásként kezelik. A konzekvenciát szerintem mindenki vonja le maga: ez Budapest, ez Magyarország, ez a jogrendszerünk, ebben élünk.

Mivel az ügy sajtónyilvánosság elé kerülésére gyakorlatilag semmi esély, kérem a kedves Olvasókat, terjesszék ezt a cikket e-mailben és online fórumokon. A Nyugati aluljáróban pedig csak páncélautóval közlekedjeteek sötétedés után, mert a jelek szerint már a fegyver, a küzdősportos múlt és a polgárőr-igazolvány sem nyújt elég védelmet, ha néhány szegény, kirekesztett cigányember nekikeseredik a sorsnak.

2005.11.09., szerda
tomcat

blog

Mozgalmas időket élünk. Loydi történetét mostanra feltehetőleg minden magyar internetező megkapta, óriási a felháborodás, és végre-valahára a sajtó is megmozdult. Az Index persze azonnal mocskolódo hangvétellű cikket közölt Loydiról, arra célozgatva, hogy biztosan részeg volt, meg hogy biztosan ő kötözködött a cigányokkal, "magának kereste a bajt", és megszólaltattak valami terézvárosi polgárőrt is, aki elmondta, hogy neki személy szerint nincs is fegyvere, és ha lenne, se hordaná magával, és különben is. Hogy a tetvesek többszörösen visszaeső bűnözők, élükön ezzel a Puporkával, hogy már korábban több arra járó fiatalt is megkéseltek, ezt az Index ügyeletes cigánybabusgatója, ez a Nagy Attila nem tartotta fontosnak közölni. A lényeg, hogy cigánybűnözés nincs, és a cigányoknak joguk van bárkit felkoncolni, aki csúnyán néz!

Loydit ma megkeresték a Mokkától, meghívták egy elkövetkező adásba, de hogy a péntekibe vagy a hétfőibe kerül-e, még nem tudni. Szintén riportot forgatna az esetről a TV2 Aktív stábjá, és rövidesen várható néhány cikk a nagy napilapokban is. Ma beszéltem két rendőrrel - egy idézést hoztak nekem - mondták, hogy a rendőrségnél óriási a felbolydulás az ügy miatt, keményen oda fognak lépni a nyomozók, hogy mielőbb lezáruljon.

Este megdöbbentő hírt kaptam. Loydi hívott, hogy az imént beszélt egy ismerősével telefonon, akinek egy kollégáját tegnap este ugyanez a cigánybanda, ugyanazon a helyen, a Nyugati aluljáróban megtámadta, félholtra verte és kirabolta! Tehát mindent folytatnak a régiben, s a rendőrség megint nem volt képes megakadályozni! Nem sokat tudok az esetről, de szinte bizonyos, hogy ugyanaz a társaság volt. (De ha nem az volt, az sem változtat a tényen, hogy a Nyugati aluljáróban ezek az események immár szó szerint mindennaposak.) Loydi e-mailben terjedő történetét a hölgy ma reggel a következő kommentárral látta el, mielőtt továbbküldte volna:

Az alábbi történet sajnos teljesen hiteles. Tegnap leveleztem a fiúval/úrral, akivel történt, ma reggel pedig kiderült, hogy az egyik kollégánk tegnap azért nem jött be dolgozni, mert egész nap a rendőrség és a kórház között ingázott. Szerintetek mi történt vele? Ami az eredeti levél írójával!!! Tudjátok, hogy milyen vagyok és baromi távol áll tőlem a rasszizmus, de vigyázzatok magatokra! Tudom, hogy többnyire kocsival közlekedtek, de kérek mindenkit, ha nem muszáj, ne menjetek a Nyugati közelébe, de legalábbis ne menjetek le az aluljáróba!!!!!!!!!!!! A kollégám férfi létére teljesen kész van, remeg keze-lába, nagyon durva...

Tehát álljon itt egy nagybetűs FIGYELMEZTETÉS: Budapest belvárosának legforgalmasabb aluljáróját mindenre elszánt, életveszélyes útonállók vonták ellenőrzésük alá, a rendőrség tehetetlen, aki teheti, kerülje a helyet!! Az Index munkatársát pedig ezennel felkérem, dolgozza ki elméletét, hogy a munkából hazafelé menő kollégát miért támadták meg a cigányok. Csak nem ő is beléjük kötött?! Többet egyelőre nem tudok az esetről, de meg fogom látogatni az áldozatot a kórházban, és megpróbálok vele interjút készíteni.

(Megjegyzés: A levelem sem interpellációt, sem viszontválaszt nem eredményezett. T. K. A.)